

lega har Lovet at forelægge en ſaadan, vil det ſkee. Men affeet fra, hvad han maatte have tilſagt, forekommer det mig ikke at være nødvendigt, og ligefaa viſt ſom Regjeringen har et Anſvar, naar den gennemfører Loven uden en ſaadan, ligefaa viſt har den et ſtort Anſvar ved at holde Rigsdagen ſamlet længere end høiſt nødvendigt. Det er Regjeringens Op-gave at paatage ſig det Anſvar, ſom er nødvendigt. Jeg for mit Bedkommende er ikke hange for at paatage mig det nødvendige Anſvar, og derfor maa jeg, ſom jeg har gjort, mødfætte mig meget beſtemt, at der i denne Lov optages en Beſtemmelse, ſom ligefrem gjør den til et dødt Bogſtav. Med det Forſlag, der er fremſat her under Nr. 13, have vi vel Loven, men Regjeringen er ligefrem afſtaaren fra at gjøre et eneſte Skridt for at bringe den til Udførelſe. Om det ſaa aldrig koſter Noget, er Regjeringen dog forhindret fra at gjøre nogen Ting. Jeg ſkal derfor meget anbefale, at dette Forſlag ikke vedtages.

N. Hanſen: Den ærede Ordfører badlede ſtærkt, at der ved denne Behandling var ſtillet Endringsforſlag, hvor Landſthinget havde ſluttet ſig til, hvad der her blev vedtaget ved 3die Behandling. Jeg vil i Modſætning hertil udtale min Tak til de ærede Medlemmer af Udvalget, der have ſtillet Forſlaget under Nr. 1. Den ærede Ordfører udtalte ved ſamme Leilighed meget ſtærkt, at det var første Gang, at Sligt var ſkeet her. Jeg vil tillade mig at erindre den ærede Ordfører om, at det er ſkeet tidligere, nemlig ved Veilovens Behandling. Den ærede Ordfører udtalte ligeledes, at der ikke var ſtillet Forſlag til Forandring i nogetſomhelſt Grundtræk af det, ſom Landſthinget havde vedtaget. Deri kan jeg ganſke være enig med ham, naar jeg undtager dette Forſlag under Nr. 1; thi dette er ikke alene for mig, men for Mange her i Thinget ligefrem et Principſpørgsmaal, hvorom det her gjælder, og jeg kan kun udtale, at det ikke har været langt fra, at dette Punkt endog har ſtaffet Loven flere Modſtandere ved 3die Behandling, end den egenlig havde. Jeg kan heller ikke troe, at den høitærede Miniſter vil mødfætte ſig det, der her er foreſlaaet, forſaavidt det

maatte blive gennemført. Den Beſtemmelse, der nu ſtaaer, vil efter min Mening være til megen fremtidig Uenighed i Hæren og vil efter min Formening, og det med Urette, ſætte et Stempel paa en vis Deel af de menige Soldater, Noget, ſom de ikke kunne være tjente med, og ſom jeg heller ikke troer kan være til Gavn for de Kammerater, hvormed de ſtulde omgaaes. Ja, hvis det var ſaaledes, ſom et æret Medlem udtalte, at denne Beſtemmelse ſkulde foranledige, at Mandſkabet ſaameget mere ſkulde ſtræbe efter at blive dygtige Soldater, ſkulde jeg ikke have Noget derimod; men jeg vil kun ſige til det ærede Medlem, at ligefrem jeg ingenſinde har kunnet forſtaa det, naar man her i Thinget har ſagt, at der ſkal ſaa og ſaa ſtore Lønninger til for at ſtabe dygtige Embedsmænd, ſaaledes kan jeg heller ikke forſtaa, at man her vil gjøre gjældende, at den menige Mand ikke ſkulde udviſe ſamme Flid og Lyſt, naar der ikke ſættes en Priis paa hans Flid. Jeg troer, at det har ſkadet Statens oekonomiſte Tilſtand ikke ſaa lidet, at man ſtadig har paaberaabt ſig, at Embedsmændene ikke kunde være gode eller opfylde deres Pligt og gjøre, hvad der paalaa dem, medmindre de ſik ſtorre og ſtorre Tillæg, og jeg troer, at en lignende Betragtning, gjort gjældende ligeoverfor den menige Mand, er i høieſte Grad urigtig. Jeg vil derfor anbefale at ſtemme for Forſlaget under Nr. 1. — Da jeg har ſaaet Ordet, ſkal jeg ogſaa anbefale Forſlaget under Nr. 13. Hvis jeg ikke feiler, har den høitærede Krigsminiſter paa tidligere Stadier af denne Sag, naar der har været Tale om, at denne Lovs Vedtagelſe vilde paaſføre Staten ſtore forrøgede Udgifter, udtalt, at han, naar Lønningsloven kom for, vilde viſe ſin Beredvillighed til at indſtrænke Udgifterne indenfor paſſende Grændſer. Nu tvivler jeg ikke om, at den høitærede Miniſter jo i fuldeſte Maal mener at have gjort dette ved de Lønningsſatſer, der ere opſtillede i Lønningsloven; men naar der nu her er en ſtor Deel Medlemmer, og derſom man kan dømmen efter de tidligere Afſtemninger, maa der jo endog være et Fleertal, der ikke finder, at den høitærede Miniſter har viiſt denne Beredvillighed, ja, ſaa er det ſaa naturligt, at